VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 25 SEPTEMBER 2025

Onderwerp: Sessieverzoek HAP/D66 Daklozenopvang

Voorzitter: dhr. P.J. Boerman

De leden: mw. N.M. Elfers, mw. K. van Goethem, mw. R.F. Hussain, dhr. H.C.M. Koning, mw. A.N. Mees-Marhe, mw. C. Smand, dhr. J.C. Soellaart

Griffier: mw. D. Draaijer

Portefeuillehouders: mw. C.F.M. van der Meij

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Ja, dan heb ik nu de rust waar ik zo naar smachtte en kan ik deze sessie openen, het sessiedebat over de daklozenopvang. Welkom bij deze sessie, aangevraagd door de HAP en D66. De aanleiding hiervoor is het stijgende aantal daklozen in Nederland en dat een maatschappelijk probleem is met ingrijpende gevolgen voor zowel de getroffenen als voor de samenleving, zoals het ook in het sessieverzoek staat. In het sessieverzoek worden de volgende punten ter bespreking genoemd: de inventarisatie van wat de gemeente momenteel doet om dakloosheid te voorkomen en te verminderen, mogelijkheden om de gemeentelijke inspanning te verbeteren, zowel in het voorkomen van dakloosheid als in het bieden van structurele opvang en het bepalen van de gewenste inzet van het college en de raad ten aanzien van dit vraagstuk. Er hebben zich geen insprekers gemeld en dan starten wij dus met de eerste termijn waarvoor u allen spreektijd heeft en u weet dat de indieners van een sessieverzoek altijd wat meer spreektijd krijgen en daarom mag ik om de tijd niet te verspillen het eerst woord geven aan mevrouw Elfers als eerste indiener van de sessie. Ja, het is een sessiedebat, dus we vinden het fijn als u hiervoor komt om het woord te voeren. Mevrouw Smand komt meteen mee, dat maakt het net zo gezellig. Dan staat u hier in ieder geval niet, nee dakloos zou ik niet willen zeggen...

Mevrouw ELFERS: Ja, dat alleen is ook maar zo alleen. Nee, we willen graag gezamenlijk optrekken en dus onze vijf minuten willen we ook gelijk verdelen. Dus ik geef eerst het woord aan mevrouw Smand, gaat uw gang. Oh, punt van orde hoor ik.

De VOORZITTER: Ja, sorry, ik probeer op te letten. Mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, dank u wel, voorzitter. Niet als woordvoerder voor dakloosheid, maar wel als een van de leden van het presidium. Wij hebben recent in het presidium en ook laten weten aan de raad, dat het delen van spreektijd bij aanvragen van sessies helaas niet meer is toegestaan.

De VOORZITTER: Oh, dat was mij niet ter ore gekomen. Dan geef ik toch het eerste woord aan mevrouw Elfers en dan mag mevrouw Smand daarna.

Mevrouw ELFERS: Dan is het maar goed dat ik mijn betoog sowieso binnen mijn eigen spreektijd heb gehouden, mijn originele spreektijd. Dus dan geef ik alsnog als eerste mevrouw Smand het woord.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter en ik ga doorpraten zodat we zoveel mogelijk tijd overhouden om met elkaar in debat te gaan. Dakloosheid, een groeiend probleem in Nederland, helaas. En we kennen allemaal de schrijnende verhalen wel van mensen die buiten moeten slapen of telkens van bank naar bank hoppen. In Haarlemmermeer gaat het om ruim vijfhonderd mensen die als economisch dakloze in beeld zijn. Mensen zonder complexe problematiek, zonder verslaving, maar wel zonder een dak boven hun hoofd en in de praktijk zijn dat er vast meer. Geen dak boven je hoofd zet heel veel op het spel. Je werk, je gezondheid, je welzijn, je rust. Het is een fundament onder je bestaan. Wie dat kwijtraakt, loopt het risico af te glijden richting schulden, gezondheidsproblemen en uiteindelijk de overbelaste hulpverlening en dat moeten we juist zien te voorkomen. We zijn in Haarlemmermeer steengoed in noodopvang en daar ben ik supertrots op. We laten zien dat we vluchtelingen uit Oekraïne kunnen opvangen, dat we statushouders een plek kunnen geven. Dat getuigt van daadkracht en solidariteit en dat hebben we nodig. Maar tegelijkertijd zeg ik, onze eigen inwoners, onze eigen economisch daklozen verdienen dezelfde aandacht. Ze vallen nu vaak tussen wal en schip, terwijl dit vaak mensen zijn die werken, hun kinderen naar school brengen, die alles op orde hebben, behalve een woning. En natuurlijk, we weten allemaal dat er woningnood is en dat de concurrentie enorm is en dat los je niet van de een op de andere dag op maar we zien ook, als we kijken naar de tijdelijke oplossingen, dat we daar tekortschieten. En daar kunnen we vandaag wel al meer in investeren. Tijdelijke opvangplekken, plekken waar mensen even op adem kunnen komen zonder hun bestaan kwijt te raken. Vandaag leggen we geen concreet voorstel voor. Dit debat willen we graag gebruiken om met de collega's in de raad te bespreken: vinden wij dat Haarlemmermeer meer moet doen voor onze groep economisch daklozen? Willen we investeren in bijvoorbeeld tijdelijke opvang in plekken die voorkomen dat deze mensen verder afglijden? En hoe zien we dat dan voor ons? En vooral ook, hoe houden we het beheersbaar? Want het is een hele uitdaging, die vraag. Voor ons is het antwoord helder. Vrijheid begint bij een veilig thuis en die vrijheid hoort net zo goed te zijn voor de economisch dakloze ouder in de auto, als voor de statushouder die net zijn verblijfsvergunning kreeg. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. En dan staat mevrouw Elfers al klaar, dat is makkelijk. De heer Soellaart is bij mij aan de desk geweest om het woord te vragen en daarna mevrouw Mees en dan haal ik nu wel even op wat de rest van de volgorde is.

Mevrouw ELFERS: Nou, dank u wel, voorzitter. Ja, voorzitter, op 18 oktober vorig jaar liep ik een spoed- en nachtdienst mee met Hoofddorp-Centrum wijkagent mijnheer Knaap, die ik vanmorgen nog even appte: weet u dat deze sessie vanavond is en heeft u nog wat mee te geven? Helaas was hij niet geïnformeerd, maar was wel blij te horen dat er aandacht voor is in deze raad. Nou goed, de eerste uren werden we goed bezighouden met van de ene naar de andere stevige melding rijden. Daarna kwam er ruimte voor het surveillancewerk. We bezochten verschillende pijnpuntplekken, om het maar even zo te noemen. Naast de zorgen werd ook de praktijk gedeeld. Een grote zorg zijn de daklozen. Niet alleen omdat een deel van hen voor overlast zorgt, maar vooral ook omdat een deel niet in beeld is. Zoals collega Smand al aangegeven heeft, als gemeente zijn we steengoed in het opvangen van verschillende kwetsbare doelgroepen en ook hebben we het op papier best goed voor elkaar. Naar aanleiding van landelijk beleid, wet- en regelgeving is er bijvoorbeeld een regionaal samenwerkingsverband ontstaan, het gemeenschappelijk orgaan en er komt een nieuw regionaal actieplan dakloosheid, met als doel dat dakloosheid uiterlijk in 2033, sorry, in 2030 uitgebannen is en er niemand meer op straat slaapt. Voorzitter, een prachtig doel. Alleen als we van papier de praktijk in gaan, dan slapen er vanavond nog steeds mensen in tentjes langs onze snelwegen, op bankjes op Schiphol en in leegstaande huizen of op bouwterreinen. De koude wintermaanden staan weer voor de deur en nu een jaar later moeten concluderen dat er hard gewerkt is en wordt op papier om dit thema beter te maken. Alleen voorzitter, en begrijp me niet verkeerd, daar heeft die arbeidsmigrant, die werkende ouder en die inwoner met diverse problematiek vannacht nog niets aan. Voor hen is er op straat nog niets veranderd. Voorzitter, er is ook een groep daklozen die niet in beeld is. Inwoners die

voor de buitenwereld een stabiel bestaan lijken te hebben. Een groep die ook lastig in beeld te krijgen is. Alleen voorzitter, hoe langer deze inwoners buitenslapen, hoe groter de kans dat zij zichtbaar worden, omdat problematiek op de loer ligt, wanneer je jaren moet overleven. Dat kost de gemeenschap niet alleen veel geld en capaciteit, het heeft ook invloed op de algehele sfeer in dorpen, in wijken en op straat. Als je mij vraagt wat ik zou willen buiten alle regels, beleidstukken en afspraken, dan is mijn antwoord vannacht ergens een plek in onze gemeente met warme dekens en soep. Een vraag aan het college. Is die er? Afrondend voorzitter, net als D66 heeft ook HAP geen concrete voorstellen. Deze sessie heb ik aangevraagd om gezamenlijk met de raad op te trekken voor deze kwetsbare groep inwoners. En dat wilden we symbolisch even laten zien, maar ik denk dat ons dat alsnog gelukt is. En daarom ook bij de raad op te halen of en welke kansen er binnen onze gemeente gezien worden om voor deze inwoners op korte termijn het verschil te maken in de praktijk. Tijd vliegt wanneer het naar je zin hebt en tijd lijkt een eeuwigheid te duren als iets te lang duurt. 2030 is dan wel heel wat lichtjaren verder, die tijd heeft niet iedereen en daarom wil ik als onderwerp voor de tweede termijn alvast winteropvang 2025 aankondigen. Tot slot, voorzitter, ik kijk uit naar de inbreng van mijn collega's en hoop op een constructieve en productieve gezamenlijke samenwerking. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. U had wel de tijd inderdaad en dat heeft u uitstekend gedaan. Het woord is aan de heer Soellaart namens de ChristenUnie-SGP-fractie.

De heer SOELLAART: Dank u wel, voorzitter. Dank voor deze sessie. Ik citeer uit ons verkiezingsprogramma "In Gods ogen is elk mens van onschatbare waarde." De zorg voor elkaar behoort daarom tot de verantwoordelijkheid van ieder mens. De roeping van de overheid om een schild voor de zwakken te zijn spitst zich met name toe op een aantal kwetsbare groepen in onze samenleving. Hierbij moet gedacht worden aan, onder andere, uiteraard, daklozen. De ChristenUnie-SGP wil zich daarom voor deze mensen inzetten. Wij willen graag de volgende punten bespreken. Stoppen met huisuitzettingen in combinatie met een veel snellere alarmering van woningcorporaties aan de gemeente van huurachterstand. De burgemeester heeft de bevoegdheid om iemand onder bewind te plaatsen. Ook dat zou een optie voor ons zijn om dakloosheid te voorkomen. We zouden inloopcentra willen. Hier komen de mensen voor een plek overdag. Door dit aan te bieden krijg je een veel beter beeld van de grootte van deze groep en van hun zorgen, van wat ze nodig hebben. Onder andere kerken in Haarlemmermeer zouden hier veel meer werk van kunnen maken. Om de doorstroming te bevorderen willen wij meer flexwoningen beschikbaar stellen. We hebben meer informatie nodig om een goede afweging te maken met betrekking tot de opvanglocaties, een eigen opvanglocatie. En wat betreft de samenwerking met Haarlem wil ik het volgende delen. Er is een situatie die ik heel goed ken en die speelt in Haarlem. Een gezin, bestaande uit beide ouders en zeven kinderen raakte door hun eigen schuld hun huis kwijt. Begin december 2024 ziet de gemeente geen andere mogelijkheid om deze mensen op te vangen dan ze in een container te plaatsen, waar ze twee kamers tot hun beschikking hebben en tussen de bedden leven. Na ongeveer zes weken wordt deze locatie gesloopt en wordt het gezin op een leegstaand cruiseschip geplaatst. Als enige aanwezigen leven zij hier tot april. Voor de derde keer wordt het gezin verplaatst. De gemeente heeft geen ruimte en huurt voor het gezin twee kamers in een hotel in een naburige gemeente. Dit is dus erg ver weg van de scholen van de kinderen. Ook de veiligheid in het hotel laat de wensen over. Ten slotte wordt het gezin medio juni in een opvanglocatie geplaatst naast het Spaarne Ziekenhuis Noord. Tot op de dag van vandaag zitten ze daar in twee kamers. Een urgentieverklaring wil de gemeente Haarlem niet geven aan dit gezin. Begrijpt u dat ik mij zorgen maak? Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan mevrouw Mees. Ik heb het rijtje even opgeschreven, ik heb rondgekeken. Daarna aan mevrouw Van Goethem, de heer Koning, mevrouw Hogervorst en mevrouw Hussain mag de rij sluiten. Het woord is aan mevrouw Mees namens de VVD.

Mevrouw MEES: Voorzitter, dank aan HAP en D66 voor dit sessieverzoek. Het doel is helder. Kaders ophalen vanuit de raad, zodat het college straks een stevig raadsvoorstel kan maken over de aanpak van dakloosheid in Haarlemmermeer. En als VVD-fractie onderschrijven wij die behoefte aan richting. Landelijk zien we dat het aantal dak- en thuislozen stijgt. Ook in Haarlemmermeer ervaren we druk op opvang en huisvesting. De cijfers laten hier niet precies dezelfde trend zien als landelijk, onder andere omdat de centrumgemeente Haarlem verantwoordelijk is voor een deel van onze inwoners maar duidelijk is dat ook in onze gemeente jongeren, jongvolwassenen, vrouwen met kinderen en economisch daklozen geraakt worden. Het Nationaal Actieplan Dakloosheid, 'Eerst een Thuis', stelt dat in 2030 dakloosheid beëindigd moet zijn. Voor de VVD geldt dat landelijke doel is groot, maar ook wij hebben lokaal de verantwoordelijkheid om daaraan bij te dragen. Voor ons zijn daarbij vier lijnen van belang. 1. Wonen eerst. De basis voor herstel en zelfredzaamheid is een woning. Het principe van wonen eerst past daar goed bij. Uit onderzoek blijkt bovendien dat elke euro die we investeren in huisvesting gemiddeld € 2,50 aan zorg- en handhavingskosten bespaart. Het is dus niet alleen sociaal, maar ook financieel verstandig. We willen daarom weten hoe het staat met het uitwerken van het actieplan. Hoeveel plekken zijn er voorzien, in welk tempo, met welke begeleiding? Daarbij kunnen we leren van bestaande initiatieven, zoals kleinschalige opvang aan de Etta Palmstraat en mogelijk ook concepten als Onder de Pannen in Haarlem. De vraag is hoe we dergelijke initiatieven structureel kunnen inpassen. 2. Preventie. Dakloosheid voorkomen is altijd beter dan het achteraf organiseren van opvang. Dat vraagt om vroegsignalering van schulden en het voorkomen van huisuitzettingen, zoals mijnheer Soellaart eigenlijk ook al aangaf. De pilot Eropaf in Haarlemmer laat zien dat dit perspectief kan bieden. Ook een briefadres hebben is cruciaal. Zonder adres verliezen mensen hun recht op inkomen en zorg. Wij willen van de wethouder weten of dit voor inwoners in onze gemeente snel en betrouwbaar geregeld kan worden. 3. Specifieke doelgroepen. Er zijn groepen die bijzondere aandacht vragen. Jongeren en jongvolwassenen mogen niet na hun 18e tussen wal en schip vallen. De Landelijke Actieagenda geeft daarvoor goede aanknopingspunten. Voor vrouwen met kinderen moeten veilige plekken beschikbaar zijn en een snelle doorstroom uit de opvang. En bij economisch dakloosheid is het belangrijk dat er voorzieningen zijn die voorkomen dat een tijdelijk probleem uitgroeit tot blijvende dakloosheid. 4. Lokale uitvoeringskracht. Het Uitvoeringsprogramma Opvang, Wonen en Herstel 2024-2027, legt de basis, maar vraagt om politieke keuzes. Hoeveel woningen stellen we beschikbaar, welke doelgroepen krijgen prioriteit en hoe borgen we begeleiding? Daarbij zijn instrumenten, zoals de opstapregeling waardevol, omdat ze mensen helpen duurzaam uit te stromen. Het is ook van belang dat uitstroom naar de wijk een zachte landing betekent. Niet alleen een sleutel, maar ook passende begeleiding, zodat mensen hun plek kunnen behouden. Voorzitter, de VVD wil vandaag drie zaken meegeven, dat Wonen eerst de kern moet zijn, met duidelijkheid over aantallen en tempo, dat preventie stevig verankerd moet worden, zodat schulden en huisuitzettingen niet leiden tot dakloosheid en dat er bij de uitvoering oog moet zijn voor zelfredzaamheid en maatwerk, zodat mensen niet alleen een woning krijgen, maar ook perspectief op herstel. Zo kan Haarlemmermeer zijn bijdrage leveren aan de landelijke ambitie voor 2030. En dat doen we op een manier die sociaal is, maar ook doelmatig. Elke euro slim ingezet, gericht op resultaat en herstel. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. En ik geef bij dezen het woord aan mevrouw Van Goethem, namens GroenLinks.

Mevrouw VAN GOETHEM: Dank u wel, voorzitter en dank ook aan de aanvragers van deze sessie, want dit is volgens GroenLinks een onderwerp waar we het zeker in deze raad over moeten hebben. Een thuis is de basis. Het is de plek waar je thuiskomt, waar je je terugtrekt en oplaadt. Een thuis biedt stabiliteit, veiligheid en perspectief op je toekomst. Het wegvallen van het huis, zeker als dat betekent vertrekken uit je vaste omgeving, is daarom een regelrechte persoonlijke ramp. En des te schrijnender is het daarom, voorzitter, dat de toegang tot de huizenmarkt steeds exclusiever wordt en dat als het leven niet meezit, dakloosheid voor steeds grotere groepen in onze gemeente op de loer ligt. Want vind

maar eens iets betaalbaars als deze gemeente voor twee derde onbetaalbaar blijft bouwen en sociale huur steeds als laatste aan de beurt komt bij nieuwe woningbouwprojecten. Dakloosheid kost daarbij de samenleving heel veel geld. Niet alleen is maatschappelijke opvang duur, maar iemand moet schijnbaar helemaal berooid zijn en het liefst nog psychologisch erdoorheen zitten voordat we nu helpen. En opbouwen vanaf de grond kost meer tijd en meer geld dan vroegtijdig inzetten en vroegtijdige preventie. We moeten als gemeente hier dus breed mee aan de bak. En gelukkig zien we de bereidheid in bijvoorbeeld de regionale uitrol van de Housing First-methode, waar wij vanuit GroenLinks heel erg in geloven. Thuis is een basis van waaruit je verder bouwt als andere zaken op losse schroeven staan. Maar met Housing First zijn we er niet. Mensen die financieel al dakloos zijn, maar op de bank slapen, bij vrienden of in tijdelijke, nijpende situaties zitten, ik hoorde het mijn voorgangers ook al zeggen, hebben we als gemeente nauwelijks in beeld, of alleen als zij om advies en hulp vragen. Juist voor deze mensen eerder opvang bieden, het liefst in een bekende omgeving, als het water tot het middel staat, maar nog niet tot de lippen, gaat het tij kunnen keren. We pleiten als GroenLinks er ook voor om breder te kijken en de dakloosheid actiever te linken aan andere beleidsterreinen. We hebben een hele mooie decentralisatie en regionale aanpak waarbij we als gemeente Haarlemmermeer steeds meer zelf aan het roer mogen staan om naast Haarlem iets te ontwikkelen dat bij onze eigen inwoners past. Dus laten we het dan ook zo goed mogelijk integraal in onze eigen beleidsvelden oppakken, met onze andere beleidsterreinen. Eerder noemden we al het betaalbaar bouwen zodat er huisvesting in de eigen gemeente is, maar denk hierbij ook aan creatieve oplossingen zoals het omturnen van lege hotels in tijdelijke woonvoorzieningen. Maar hebben we bijvoorbeeld ook voldoende de schrijnende minimasituaties of schuldhulpverleningen in beeld, voordat huisuitzetting daar het geval gaat zijn? Ik hoorde vanmiddag in een informatieve bijeenkomst dat wij maar 60% van onze minima in beeld hebben. Zijn onze jongeren die in een auto of bij vrienden slapen genoeg in beeld bij onze jongerenorganisaties? Maken we gebruik van ervaringsdeskundigen die ons misschien ook kunnen helpen met hoe we van het stigma en de schaamte rondom dit onderwerp af kunnen komen, zodat we de doelgroep eerder bereiken? We horen graag een reactie van het college daarop en ik vind het in dat opzicht jammer dat alleen de portefeuillehouder MO aanwezig is, omdat ik juist ook vraag om die integrale blik. Ik zie uit naar een standpunt van de raad om meer te doen aan het huisvesten van onze Haarlemmermeerders die nu nog geen huis hebben. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan de heer Koning namens het CDA.

De heer KONING: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn hier op verzoek van de fracties van D66 en HAP. Mevrouw Elfers heeft een nacht met onze politie doorgebracht. Hierdoor raakte zij bekend met de verborgen dakloosheid, met name in Hoofddorp-Centrum. Dit is een groeiend probleem waaraan een combinatie van onderliggende factoren ten grondslag ligt. Ik heb de informatieve bijeenkomst van 22 mei erbij gepakt om te zien hoeveel daklozen er in Haarlemmermeer zijn en hoeveel er in de maatschappelijke opvang zitten. Er blijken 134 personen dreigend dakloos te worden en 48 zijn er feitelijk dakloos. Nou, dat vind ik een mooie balans. Deze gegevens zijn van belang om antwoord te kunnen geven op gestelde vragen als 'is het nodig de gemeentelijke inspanningen te verbeteren en moeten we nachtopvang tijdens de wintermaanden realiseren'. Het is wat ingewikkeld. Wij sluiten aan bij Haarlem die centrumgemeente is voor wat betreft maatschappelijke opvang. Haarlem maakt de kaders en andere gemeenten beperken zich tot samenwerken. Er is een relatie met het Gemeenschappelijk Orgaan Beschermd wonen. Er is ook een 24-uursopvang voor daklozen met een alcohol- en drugsverslaving. Iedereen is welkom bij het Leger des Heils. Daklozen hebben recht op bijstand, al wordt deze afgestemd op hun persoonlijke situatie en kosten. Wij hebben een maatschappelijke opvang met 30 appartementen en een voorziening bij de Etta Palmstraat. Het CDA heeft de indruk dat de gemeente er alles aan doet om dakloosheid te voorkomen en dat is onze primaire taak, namelijk preventie. Er is schuldhulpverlening, MeerWaarde is actief. Er is een samenwerkingsverbond met Ymere, waar veel instanties aan meewerken om schulden zo snel mogelijk

te melden, zodat uithuiszettingen voorkomen kunnen worden en dat heeft een hoge graad van geslaagdheid. Dat is natuurlijk heel belangrijk. Je krijgt zelfs de indruk dat je heel erg je best moet doen om dakloos te worden. Hoewel er altijd situaties blijven dat het iemand buiten zijn schuld overkomt. Mijn fractie had altijd de indruk dat in onze gemeente de meeste daklozen op Schiphol verblijven., vaak niet afkomstig uit onze gemeente. Is de conclusie juist dat deze groep hier volstrekt buiten beeld blijft? En wat betreft de nachtopvang in de wintermaanden. Omdat Haarlem verantwoordelijk is voor de maatschappelijke opvang, zien wij geen aanleiding om zelf het initiatief te nemen om nachtopname tijdens de wintermaanden te realiseren. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik zie wel dat u een interruptie heeft, ook al bent u aan het eind gekomen. Een interruptie van mevrouw Elfers.

Mevrouw ELFERS: Ja, ik ben nog even benieuwd. U geeft feitelijke cijfers aan. 134 dreigende daklozen en 48 feitelijke daklozen. Dat zijn de mensen die in beeld zijn. HAP is even benieuwd welke ideeën het CDA heeft over het feit dat er uit de praktijk blijkt dat ongeveer de helft in beeld is van de mensen die dakloos zijn, of de mensen die dreigen dakloos te zijn en of het CDA dan daar ideeën over heeft. Hoe we die mensen in beeld kunnen krijgen die nu nog niet in beeld zijn.

De VOORZITTER: Ik snap de vraag. Mijnheer Koning, snapt u hem ook? Heeft u een antwoord?

De heer KONING: Ik heb er geen ideeën over. Ik vond het dus alleen wel treffend dat als inderdaad 134 mensen dreigen dakloos te worden en het zijn er dan 48, dan vond ik dat een mooi resultaat, maar hoe ik dus mensen moet bereiken die nu niet bekend zijn bij ons, maar wel dakloos, ja daar heb ik geen idee over. En we hebben vanmiddag ook een informatieve bijeenkomst over het minimabeleid gehad en daaruit blijkt dus ook dat bij zo ongeveer de helft van de mensen die recht hebben op minimabeleid vanuit de gemeente, maar de helft dat aanvraagt. En ze zijn echt ontzettend druk bezig geweest om die andere helft ook in beeld te krijgen, maar dat is dus daar ook niet gelukt. Dus ik moet u dit antwoord schuldig blijven.

De VOORZITTER: We gaan toch al een beetje in debat, maar mevrouw Elfers.

Mevrouw ELFERS: Ja, dan wil ik vragen of het CDA zo meteen wellicht dit onderwerp voor de tweede termijn wil inbrengen.

De VOORZITTER: En het onderwerp is dan de aantallen? Moet ik het even...

Mevrouw ELFERS: Nou ja, niet zozeer de aantallen, want die zijn wel bekend. Maar wat de HAP betreft dan, hoe kunnen we de mensen bereiken die ons wel nodig hebben, maar die om wat voor reden dan ook niet in beeld zijn.

De heer KONING: Ja, dat ga ik niet toezeggen want ik heb geen idee hoe dat moet. En de mensen bij het minimabeleid die komen daar ook na jaren niet uit.

De VOORZITTER: Maar u hoeft er nu al niets te zeggen. Mevrouw Elfers heeft het nu aangedragen voor de tweede termijn. Ik denk dat ze het dadelijk ook daar kan verdedigen en dan kunt u daar ook reacties geven. Maar ik heb het nu al voor de tweede termijn genoteerd. Dus dat zijn er al twee. Precies. Dat was uw bijdrage volgens mij. Dan is het woord aan mevrouw Hogervorst en daarna mevrouw Hussain.

Mevrouw HOGERVORST: Ja, voorzitter, dank u wel. Dakloosheid is een ernstig probleem, ook in Haarlemmermeer. Vaak spelen schulden, psychische klachten of verslaving een rol. De gemeente kan en hoeft niet alleen met stenen en opvangbedden op te lossen. CBS-cijfers laten zien dat Nederland inmiddels 33.000 daklozen telt, een stijging van 6000 ten opzichte van 2022. Opvallend is dat 68% buiten de grote steden woont. Dat is dus een landelijk en regionaal probleem. Het idee van een eigen nachtopvang in de Haarlemmermeer klinkt sympathiek, maar is niet de oplossing. Waarom niet? Een bed in de opvang kost € 50,00 tot € 75,00 per nacht per persoon. Dat zijn enorme kosten voor een tijdelijke pleister, terwijl de opvang vaak overlast aantrekt in de directe omgeving. In steden met nachtopvang zien we dat politie en handhaving extra capaciteit moeten inzetten. Dat risico moeten we onze inwoners niet aandoen. Daarnaast is er geen duidelijke regie. Wie bepaalt nu wie welke zorg krijgt en wie verantwoordelijk is? Er zijn te weinig huisartsen en geen goede huisvesting voor hen daardoor belanden mensen 's nachts bij de spoedpost. Ook gaat er in de WMO te veel mis. Een vrije indicatie maakt de hulp duur en niet altijd doelmatig. Er ontbreekt een controleorgaan, een stok achter de deur. Soms moet je ook durven zeggen dat het anders kan of grenzen stellen, bijvoorbeeld door een uitkering te korten bij weigering tot meewerken. Wat Forza! wel wil, vroegsignalering van schulden samen met wooncorporaties, energiebedrijven en zorgverzekeraars. Dat hebben we al, maar dat moet eigenlijk nog een beetje meer vroegsignalering, snelle doorstroom via tijdelijke woonvormen zoals flexwoningen, betere samenwerking met zorg en politie met duidelijke regie en snelle aanpak voor overlastgevers en regionale opvang benutten en verbeteren in plaats van dure nachtopvang die vooral mensen van buiten aantrekt. Kortom voorzitter, Forza! kijkt zeker niet weg. Een opvangbed helpt één nacht, maar preventie, schuldhulp en doorstroom zijn de oplossing voor de toekomst. Daarmee helpen we mensen in nood echt verder, zonder dat we de leefbaarheid en veiligheid van onze inwoners in gevaar brengen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Ik dank u wel en ik geef het woord aan mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Dank aan de indieners van de sessie om dit onderwerp te agenderen in de raad. Dakloosheid is een realiteit in onze samenleving. Of dat nu komt door weglopen uit een gewelddadige thuissituatie, een beperking waardoor je niet kunt werken of een financiële crisis, het kan eenieder overkomen, op een onverwachte wijze en timing. Het is een situatie waar niemand in terecht zou moeten komen, want een huis, een dak boven je hoofd, biedt warmte, veiligheid en geborgenheid. Het sessieverzoek is best breed voorzitter, dus ik hoop dat ik het meeste kan adresseren, maar laat mij in ieder geval vanavond vertellen wat de PvdA als eerste aanzet in deze raad belangrijk vindt. Momenteel wordt er veel regionaal samengewerkt met betrekking tot de dakloosheid. Regionale samenwerking is belangrijk, maar daarbij, voorzitter, dient de lokale aanpak niet vergeten te worden. De PvdA pleit daarom als eerste voor een lokaal meldpunt in Haarlemmermeer. Het is bijzonder dat ook voor Haarlemmermeer de Brede Centrale Toegang in Haarlem zit. Ik wil graag het college oproepen om ervoor te pleiten in die regionale samenwerking, of laten we dan proberen te realiseren in deze raad, dat er meerdere meldpunten komen. Het liefst eentje in onze eigen gemeente. En hetzelfde geldt voor de nachtopvang, voorzitter. Dat je dakloos wordt, is al een ernstig probleem maar dat je buiten je gemeente naar de opvang moet, maakt het er niet prettiger op. En ook daarom pleit de PvdA voor een eigen nachtopvang. En voorzitter, voorkomen is beter dan genezen. De PvdA wil graag aan de voorkant kijken hoe dit gezegde in de praktijk tot uiting kan komen met betrekking tot dakloosheid. Hoe gaan we ervoor zorgen dat preventief mensen voor de dakloosheid kunnen waken? En ja, we zijn er ons van bewust dat sommige situaties onvermijdelijk zijn. Maar het is ook zeker de moeite waard om inzichten te verkrijgen in of het voorkomen kan worden, denk aan bij financiële problemen of familieproblemen, noem het maar op. Moet de gemeente eerder in beeld komen op die preventieve wijze? Wat de PvdA betreft wel. In een vorm van awareness bij een lokaal meldpunt dat dus meerdere functies kan hebben. En dat is exact denk ik waarnaar mevrouw Elfers op zoek was net met mijnheer Koning, om die mogelijke aantallen vroegtijdig in beeld te krijgen. Als je een laagdrempelig meldpunt hebt, dat ook

fungeert in de vorm van awareness, kun je bijvoorbeeld kijken of je preventief hulp nodig hebt, of als je dreigt in problemen te komen, dat je dat bij dat lokale meldpunt meldt. Maar laten we het er straks over hebben. En tot slot, voorzitter, ik gaf in mijn bijdrage al aan dat er een regionale samenwerking is maar dat de lokale aanpak ook zeker niet vergeten moet worden. Ik hoor graag dan ook van het college hoe deze lokale aanpak gerealiseerd kan worden zonder dat de regionale samenwerking of de gesprekken verstoord worden, want laten we niet vergeten dat naast zo'n lokale aanpak de regionale samenwerking net zo essentieel is. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Ik dank u wel. Ik kijk even rond en ik constateer dat iedere fractie die aanwezig is het woord gevoerd heeft. En voor de notulen EEN Haarlemmermeer, GEZOND Haarlemmermeer, Forum voor Democratie, BVNL en SRH hebben ervoor gekozen om ergens anders het woord te voeren en zijn dus niet aanwezig. Ik geef het woord aan het college, mevrouw Van der Meij.

Wethouder VAN DER MEIJ: Dank u wel, voorzitter, en dank u wel, raad, voor deze bijeenkomst met elkaar, voor dit sessiedebat. Ik las vandaag in een post van De Correspondent met daarin een artikel van Tim 'S Jongers, iemand die ik graag lees. Beledigende broccoli, ik kan het iedereen aanraden, maar hij heeft een artikel staan vandaag: Geef alle daklozen voorrang op een sociale huurwoning. Nou, ik dacht, ik moet het eigenlijk nog even doorsturen en zorgen dat iedereen hem leest. Want ik denk dat iedereen die in deze zaal zit het eens is met dat stuk van Tim 'S Jongers, geef iedere economisch dakloze voorrang op een sociale huurwoning. Want het klopt dat op het moment, en het wordt door velen van de collega's hier in de raad gezegd, op het moment dat je een huis hebt, wonen eerst, dan is er veiligheid, dan is er rust, dan is er warmte. Dan kun je gaan werken aan eventueel bijkomende problemen. En er zijn natuurlijk echt wel heel duidelijk verschillende groepen als we het hebben over dakloosheid. De economisch dakloze, die inderdaad dat dak missen, maar het eigenlijk verder wel best wel voor elkaar hebben, in de zin dat ze wel een inkomen hebben. Vaak ook nog wel een sociaal netwerk. Ze kunnen dus bijvoorbeeld een tijdje bij vrienden op de bank en als die klaar zijn, kunnen ze nog naar een ouder of naar partners. Dus er zijn verschillen. Dat zijn de economisch daklozen. Daar gaat het eigenlijk, zoals ik aangaf al, best over het algemeen vrij goed mee. Maar als je alsmaar zonder je eigen dak boven je hoofd moet leven, dan is de kans wel aanwezig dat je op een gegeven moment toch bijkomende problematiek gaat ontwikkelen.

De VOORZITTER: Ik had de indruk dat u nog in de inleiding was, maar het levert toch al een interruptie op van de heer Soellaart.

De heer SOELLAART: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zou aan de wethouder willen vragen, zouden we over die economische daklozen niet beter kunnen spreken over dak- en thuislozen? Want juist die dak- en thuislozen, dat is misschien het totale pakket. En je ziet ook dat dan de aantallen veel groter zijn dan het CBS nu noemt, want die telt de mensen tot 18 jaar niet mee, die tellen de 65-plussers niet mee. Het gaat om duizenden mensen meer.

De VOORZITTER: De vraag is helder. Het komt de efficiëntie misschien niet de goede, maar de vraag is helder.

Wethouder VAN DER MEIJ: De vraag is heel helder en ik kom daar zo op want ik was inderdaad nog in mijn inleiding bezig. We hebben het, ik kan het ook eigenlijk nu wel zeggen want we werken, zoals u weet, samen in inderdaad regionaal verband als het gaat om maatschappelijke opvang en dakloosheid. Wij hebben in dat verband met elkaar ook afgesproken om de zogenaamde ETHOS-telling te gaan doen en dat is de telling waarbij je veel breder kijkt dan alleen maar naar degenen die in de maatschappelijke opvang mogelijk een indicatie hebben. Dus die telling gaan we doen. Het loopt nog niet, maar komt eraan en dan krijgen we dus ook een veel duidelijker beeld van wat de problematiek hier nou

daadwerkelijk is. Ik ga langzamerhand naar de opmerkingen die gemaakt zijn en zal her en der ook nog wel even een zijstapje maken. Maar ik ben, nogmaals, erg blij met deze bijeenkomst. Aan de voorkant meld ik ook, een aantal van u heeft het genoemd, de nationale aanpak dakloosheid en daar moet ook een regionale variant van komen. Het is wat dat betreft net jammer dat we niet twee weken later zijn, want 30 september a.s. zit in het college de regionale aanpak dakloosheid. Ik vind het te ver gaan om daar nu op vooruit te lopen, dus ik ga niet veel zeggen over die inhoud, want ik vind echt dat we dat eerst als college met elkaar moeten vaststellen. Maar wees dus gerust, wij zijn daar met die hele regio ook weer ontzettend hard mee bezig. Met wel nog individuele uitzonderingen, zeg maar, hoe wij dat in onze gemeente aanpakken of in de gemeente Velzen of in de gemeente Bloemendaal. Iedereen mag daarin nog wel voor een deel zijn eigen keuze maken, maar we pakken dat wel met elkaar, met de regio, op. Dus als het goed is, heeft u over een week of twee, drie die regionale aanpak in uw e-mailbox zitten. En nogmaals, het is echt jammer dat dat net nu zo getimed is. Dat is wat het is, daar kom je ook gaandeweg achter. Ik begin even bij mevrouw Smand.

De VOORZITTER: Als voorzitter vind ik daar niets van.

Wethouder VAN DER MEIJ: Er is ook sprake van voortschrijdend inzicht. Maar ik begin bij mevrouw Smand. Die geeft aan dat er ruim 500 meldingen op jaarbasis zijn. Dat klopt op zich wel. Dat betekent niet dat er 500 daklozen of bijna daklozen zijn. Er zijn ook mensen die zich melden bij dat meldpunt die nog wel bij ouders wonen en daar liever niet meer zouden wonen, maar die daar nog prima voorlopig kunnen blijven wonen. Of mensen die gewoon eens checken van ja, hoe zit dat eigenlijk, hoe loopt dat? Of kijken van, zou er een kans zijn voor? Dus dat zijn hoge aantallen. We weten eigenlijk niet precies in hoeverre dat ook daadwerkelijk is, maar dat gaan we met de ETHOS-telling invullen. Dan geeft mevrouw Smand aan: tijdelijke opvangplekken om even op adem te komen. Ik heb meer van dat soort voorstellen gehoord. En nogmaals, dan zit er een beetje een scheiding in de groep. Heb je het over de economisch daklozen? Daar houd ik het toch eventjes bij voor deze discussie hier vandaag, mijnheer Soellaart. Of gaat het over mensen die in de maatschappelijke opvang terechtkunnen? In de maatschappelijke opvang kun je terecht. Als je een huisvestingsprobleem hebt met bijkomende problematiek, als je niet zelfredzaam bent dan kun je aanspraak maken op maatschappelijke opvang. Tijdelijke opvangplekken, er werd specifiek gezegd economisch daklozen, ik sta daar zeker niet afwijzend tegenover want dat is eigenlijk hoe ik het verhaal begon. Tim 'S Jongers: geef iedereen een sociale huurwoning. Het punt is dat we die woningen natuurlijk niet hebben. Dat geldt ook als je tijdelijke opvang gaat doen voor mensen in een dakloze situatie. Uiteindelijk moeten die wel weer door. En waarheen? Dat blijft natuurlijk heel erg complex. Mevrouw Elfers geeft aan dat een deel van de mensen niet in beeld is. Nou ja, wie je niet kent, dat weet je niet. Het is wel zo dat wij samenwerken met Vangnet & Advies van de GGD. Die hebben heel veel mensen wel in beeld. Dat zijn er bij ons heel veel, zeg ik. Dat zijn er bij ons in deze gemeente ongeveer om en nabij de twintig, die over de hele gemeente verspreid zitten, die eigenlijk hun best doen om niet op te vallen en niet in beeld te komen maar die zijn wel in beeld en daar wordt ook via Vangnet & Advies voor hen gezorgd. Als het koud is, dus op het moment dat we in de winterperiode zitten, worden zij ook gewoon naar de nachtopvang in Haarlem gebracht. Je kan niemand dwingen, iemand die echt niet wil. Tenzij er natuurlijk echt psychische aankomende problematiek is, dan kun je op een gegeven moment daar wel iets mee doen in de vorm van een machtiging maar in principe wordt iedereen dan opgehaald om naar Haarlem gebracht te worden.

De VOORZITTER: Ik zag al beweging, mevrouw Elfers.

Mevrouw ELFERS: Ja en ik ook en ik dacht eventjes: gaat mevrouw van der Meij nog even in op mijn specifieke vraag of we dat in onze gemeente hebben, maar ik haal uit uw betoog dat iedereen naar Haarlem gaat dus dat het antwoord op mijn vraag eigenlijk kort en bondig nee is.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Meij.

Wethouder VAN DER MEIJ: Wij hebben wel opvangplekken in Haarlemmermeer. Maar dat zijn opvangplekken voor mensen die echt al een indicatie hebben voor wat langdurigere opvang. Als het gaat om die nachtopvang, die soms een nachtje wel, dan een nachtje niet, die is in Haarlem. Ja, die is in Haarlem. En dat geldt voor de hele regio. Ook mensen uit Velsen gaan die kant op. Als u zegt ja, wat hebben ze nodig? Een kop soep en een warme deken. Daar begon mijnheer Soellaart over. Die zei kerken zouden daar veel in kunnen doen. Nou, niemand houdt die kerk tegen om dat te doen hè, laat ik dat even vooropstellen. Je zou kunnen overwegen om daar als gemeente ook wat in te doen. En dan noem ik niet gelijk een nachtopvang, want ik wil u wel op het hart drukken, dat vergt echt heel veel want dat vergt vaak ook wel aan bewaking of in ieder geval 24 uur. Dat vergt 24-uursbegeleiding. En daar hebben we een locatie voor en vooralsnog werkt die. Je zou wel kunnen denken aan bijvoorbeeld een inloophuis waar mensen wel even die kop soep kunnen krijgen en een keer een warme douche kunnen nemen en even kunnen verblijven om vervolgens weer te vertrekken. Voor alles wat we in Haarlem doen of in ieder geval in de regio met elkaar hebben afgesproken, geldt dat daar gewoon geld voor nodig is. Dat is een dubbel-dubbel. Maar middelen zijn er niet. Dus als u als raad en nogmaals ik sta er niet afwijzend tegenover, iets wilt doen op het gebied van nachtopvang, iets wilt doen op het gebied van huisvesting voor economisch daklozen, dat kan, maar dan moet u wel vooral eerst heel erg goed naar uw budgetrecht kijken en wat u daarmee wilt doen. Even kijken naar Wonen eerst, mevrouw Mees had het daarover, daar kom ik dus heel binnenkort bij u op terug. U gaf ook aan en dat hebben meerdere partijen ook gedaan, die preventie moet verankerd zijn. Ja, dat is het natuurlijk in de sociale basis die we met elkaar hebben. Vandaar ook dat we altijd maar zeggen, die sociale basis is ongelooflijk belangrijk want als die wegvalt, dan is ook je hele preventief kader verdwenen. U geeft ook aan perspectief op herstel. Ja, ook daar kan ik u volledig in volgen. En voor veel mensen begint perspectief op herstel inderdaad bij een huis en bij een plek die van iemand zelf is. Een huis overigens hoeft niet per se, daar kwam u ook op, aan mevrouw Mees, een eengezinswoning te betekenen. Dat kan ook gezamenlijk een woning delen of bij iemand, u noemde Onder de Pannen. Daar kom ik ook heel snel bij u op terug. Iemand die gewoon een sociale huurwoning heeft van Ymere en die besluit: nou ik heb een kamer over, die gebruik ik eigenlijk nooit, ik kan hem ook wel iemand tijdelijk, aan iemand die weer even op de been moet komen of even op adem moet komen, verhuren en dat kan dus ook prima. Ik kom even bij de heer Koning van het CDA. Die vraagt, ja, hoe zit het eigenlijk met die groep op Schiphol? Is de conclusie juist dat die volledig buiten beeld blijft? Nou, die blijft niet volledig buiten beeld. Zeker niet. Daar hebben we Schiphol Social Work juist op zitten. Maar het is wel echt een heel bijzondere groep die in deze telling niet terugkomt, omdat dat bijna per definitie mensen zijn die niet uit onze gemeente of uit onze gedeelde regio komen maar die is dus zeker wel in beeld. Mevrouw Hogervorst van Forza!, ik raakte op verschillende punten een beetje in de war van uw bijdrage. Er is geen duidelijke regie. Nou, wij hebben hier lokaal gewoon een meldpunt waar iedereen die met huisvestingsproblematiek zit zich kan melden en waar we ongelooflijk goed informatie geven. En als het nodig is, als wij hier al bemerken, nou, daar is sprake van een bijkomende problematiek, dan verwijzen we mensen naar de Brede Centrale Toegang in Haarlem en die stellen uiteindelijk de indicatie wat nodig is. Vervolgens zei u ook, ja, uitkering korten kan ook, maar wel vroegsignalering en schuldhulp. Dat vond ik een beetje in tegenspraak met elkaar, want over het algemeen als je uitkering gekort wordt, betekent dat dat je geldtekort hebt voor de maand en dat dat mogelijk schulden oplevert. Dus ik ben een beetje verbaasd daarover, maar u wil daar wat over zeggen?

De VOORZITTER: Gelukkig krijgt u de uitleg volgens mij, mevrouw Hogervorst.

Mevrouw HOGERVORST: Ja, voorzitter. We hebben even contact gezocht met een deskundig maatschappelijk werker en die geeft aan dat er weinig tot geen regie wordt gevoerd op casussen en dat WMO veel te makkelijk en te duur wordt toegekend aan aanvragers hiervan. Terwijl wij ervan overtuigd

waren dat het allemaal niet zo heel moeilijk ging in Haarlemmermeer, dat het eigenlijk makkelijker toegankelijk was.

De VOORZITTER: Het is volgens mij iets anders, maar misschien kan mevrouw Van der Meij...

Wethouder VAN DER MEIJ: Nou, ik snap het ook niet helemaal, want ik hoor hier een stelling van iemand die ik niet volg. Dat is eigenlijk mijn tekst, want we hebben wel regie en op het moment dat wij beoordelen, of hij blijft bij ons, want we vinden dat er bijvoorbeeld een WMO-indicatie moet komen, die doen wij zelf, als het alleen maar gaat om de dakloosheid met bijkomende problematiek, dan verwijzen we naar de Brede Centrale Toegang. Die beoordeelt wat er nodig is. Is er alleen maar woning nodig of is er begeleiding nodig, in welke vorm? Is er beschermd wonen misschien wel nodig? Dus iemand komt eerst binnen via maatschappelijke opvang, maar hoort eigenlijk in beschermd wonen thuis. Dat gebeurt bij de Brede Centrale Toegang. Dus ja, ik kan niet anders concluderen: dat wat u net voorleest, daar ben ik het niet mee eens.

Mevrouw HOGERVORST: Dit is iets wat we van de werkvloer hebben gehoord, maar ik zal er nog verder even op terugkomen.

Wethouder VAN DER MEIJ: Nou, het is ook wel interessant om dan te weten hoeveel werkpersonen dat zijn. Of dat één iemand is die dat zo ervaart of meerdere. Ik maak mijn zin heel snel af, want ik kom even bij mevrouw Hussain van de PvdA. U heeft het ook over een eigen nachtopvang. Nogmaals, ja, ik denk dat dit niet nodig is, omdat Haarlem op zich prima functioneert en mensen ook daar echt wel terechtkunnen. Als u het wel wilt, het kan, maar dat vergt echt een enorme investering.

De VOORZITTER: Ik geef toch eerst het woord aan mevrouw Van Goethem. Of wil mevrouw Hussain meteen reageren op de nachtopvang? Want die komt nog terug in de tweede termijn ook volgens mij. Ja, aan u het woord, mevrouw Hussain. U mag trouwens ook blijven zitten als u het fijner vindt. U mag het zelf weten.

Mevrouw HUSSAIN: Ja, ik zou eigenlijk liever zitten omdat het veel te hoog is. Ik gaf aan in mijn bijdrage dat er een regionale samenwerking is en dat we juist ook willen pleiten voor een lokale aanpak. Tegelijkertijd is regionale samenwerking wel belangrijk en dat een voorbeeld van regionale samenwerking, namelijk de Brede Centrale Toegang is, maar ook zo'n nachtopvang. Haal ik er dan uit dat u zegt zo'n nachtopvang is wel belangrijk in Haarlemmermeer, maar daar moeten we zelf de kosten van maken, of sturen we onze mensen liever naar een Brede Centrale Toegang in Haarlem dan dat we dat realiseren in onze eigen gemeente?

De VOORZITTER: Ik zie dat mevrouw Goethem hier een aanvullende vraag heeft, op hetzelfde onderwerp volgens mij.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, dank u voorzitter. We hebben dit niet afgesproken, maar we hebben wel weer exact dezelfde gedachten. Ik heb opgeschreven uit het verhaal van mevrouw Van der Meij en ik wilde haar daar graag eerst haar woord laten afmaken. Er komt dus een doorontwikkeling op de regionale aanpak. Ik vind het heel erg jammer dat we die dus, dat we eigenlijk net een week te vroeg zijn. Ik snap dat u daar geen voorzet op kan geven, maar tegelijkertijd geeft u dus ook aan: maatschappelijke opvang in de regio zit daar dus niet bij. Maar klopt het dat als de decentralisatie van die regionale aanpak wordt doorgedecentraliseerd naar de gemeente, dat daar toch wel degelijk ook middelen aan vasthangen en kunnen we die dan zelf inzetten of moeten we dan alsnog voldoen aan bepaalde soorten doelgroepen?

De VOORZITTER: Kunt u op beide vragen in één keer antwoorden?

Wethouder VAN DER MEIJ: Ik ga mijn best doen. Ik begin even bij mevrouw Van Goethem en dan begin ik met name even over de middelen. Even voor de duidelijkheid. Ik kom weer op die twee groepen uit, want je hebt de WMO-groep, zeg maar de mensen met een opvangprobleem en bijkomende problematiek. Die horen bij Haarlem, want Haarlem krijgt ook al dat geld, maar daar spreken wij al wel over met elkaar. We zoeken wel naar de mogelijkheden. Die preventie bijvoorbeeld hebben we met elkaar afgesproken. Beschermd thuis, op het moment dat er signalen zijn dat het niet zo goed gaat met iemand, gaan we nu direct thuis, waar dat ook is, ondersteuning bieden. Om te voorkomen dat iemand uiteindelijk in de maatschappelijke opgang terecht komt, bijvoorbeeld. Maar die middelen, die zijn wel, dat zijn Haarlemse middelen. En die blijven daar, want voorlopig is er vanuit het rijk nog niet die doorontwikkeling. De regionale aanpak dakloosheid, sorry hoor, ondertussen krijg ik natuurlijk allemaal antwoorden.

De VOORZITTER: Nou, u kunt ze delen hoor, met de rest van de raad.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ik kan niet alles vertellen, nee. Haarlem is centrumgemeente, blijft centrumgemeente, zolang het rijk daar geen andere keuze in maakt. We hebben natuurlijk een gemeenschappelijk orgaan met elkaar opgesteld, een Gemeenschappelijk Orgaan Beschermd Wonen, omdat daar de doorontwikkeling wel plaats zou vinden. Dat is dan toch tot op heden ook formeel nog niet gebeurd. Het rijk is al jaren bezig om die middelen uiteindelijk ook naar de gemeente toe te brengen. Dat gebeurt niet. Dus ik verwacht dat zeker niet eerder dan bij de maatschappelijke opvang. Dus voorlopig, Haarlem is centrumgemeente, blijft centrumgemeente en heeft daarom ook, dat is op zich ook logisch, de grootste populatie van mensen die in de daklozenopvang terechtkunnen. Dus die regionale samenwerking die is er, die blijft. We hebben een lokale samenwerking, het gaat om lokale aanpak beschermd wonen. En we gaan met elkaar kijken naar de regionale aanpak dakloosheid die dus breder is dan de WMO-groep. Ik hoop dat, het is een beetje ingewikkeld, maar ik hoop dat u er toch wat van begrijpt. Maar ik geloof het niet.

De VOORZITTER: En u mag blijven zitten, maar u mag ook opstaan natuurlijk. Mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Dank u wel voor uw reactie en ik begrijp u hoor en dat is ook de reden waarom ik juist die regionale samenwerking benadruk in mijn bijdrage. Omdat het op die wijze, op deze manier ook geregeld is. En ik vind het dan ook jammer dat u over twee weken dan de lokale aanpak bespreekt in het college, maar dat beperkt ons denk ik vanavond wel in het debat. Gelet ook op het sessieverzoek denk ik, om samen te kijken op dit moment naar mogelijkheden van wat kunnen wij dan eigenlijk nu betekenen voor de daklozen in onze gemeente. Ik vind het persoonlijk dan nu heel erg lastig om het debat nu aan te gaan met mijn collega's, juist vanwege deze reactie.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Meij.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ja, ik probeer er toch nog wat duidelijkheid in te creëren. We hebben de nationale aanpak dakloosheid. Die stelt: in 2030 slaapt er niemand meer op straat. En die nationale aanpak dakloosheid vraagt van regio's om daar ook een aanpak op te voorzien. Normaliter is dat de centrumgemeente die die aanpak opstelt. Omdat wij met elkaar hier in deze regio al op beschermd wonen zo goed en intensief met elkaar samenwerken, zijn we ook betrokken geweest bij de aanpak van de regionale aanpak dakloosheid. Dat is dus in feite vooral ook heel erg Haarlem, maar iedere gemeente die dat wil, kan daar ook een lokaal stukje in doen. Dus het is niet zo dat we volgende week een volledig lokale aanpak aan u gaan voorschotelen. Ik ga u de regionale aanpak dakloosheid, en dat is dus de regio Haarlemmermeer en Kennemerland, waarin we ook al met elkaar samenwerken… Dus het is niet

zo dat er een heel nieuw lokaal plan komt. Dat hebben we namelijk vorig jaar hier al met elkaar vastgesteld.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Toch nog even een vraag ter verduidelijking, want heb ik het nou goed begrepen dat als het gaat om de aanpak die eraan komt, dat die aanpak zich vooral richt op daklozen met aanpalende problematiek, dus niet de economisch daklozen?

De VOORZITTER: Heeft mevrouw Smand dat goed begrepen?

Wethouder VAN DER MEIJ: Dat heeft u correct begrepen, ja, dat heeft u goed begrepen.

Mevrouw SMAND: Dan heb ik nog een vervolgvraag, als ik mag voorzitter.

De VOORZITTER: Ja, die zag ik al aankomen, ja.

Mevrouw SMAND: En is het dan ook zo dat de aanpak van economische dakloosheid vooral een gemeentelijke taak zou kunnen zijn als de gemeente daartoe besluit?

De VOORZITTER: Dat is een vraag. Kijk even naar mevrouw Hogervorst of die aanvullend is, nee anders. Dan mevrouw Van der Meij eerst.

Wethouder VAN DER MEIJ: En dat is helemaal correct.

Mevrouw SMAND: Dat betekent dat wij vanavond over economische dakloosheid hele zinnige dingen kunnen wisselen en over de andere groep, waar al heel veel voor geregeld wordt, ik ben blij dat te horen, we beter kunnen wachten op het voorstel dat eraan komt?

De VOORZITTER: Ja, dat is een inschatting die aan de raad is natuurlijk. Het college.

Wethouder VAN DER MEIJ: Nou, daar heb ik natuurlijk wel een klein beetje een voorzet al voor gedaan. Ik heb het gehad over: u zou kunnen denken aan en dat is bijvoorbeeld een nachtopvang, daar kunt u aan denken, dus daar kunt u over in gesprek. De pauzeplek, zeg maar overdag met een kop soep, de warme deken en een douche, de inlooplocatie, daar kunt u wel over een gesprek met elkaar. Maar de economische daklozen, nou ja, goed, wat u net zei, dat is ook correct.

De VOORZITTER: Mevrouw Hogervorst, voor het college, dan ga ik het college bijna afronden, dan gaan we naar de tweede termijn.

Mevrouw HOGERVORST: Ja, voorzitter. Allereerst kost het me een beetje moeite om erin te komen, omdat ik deze sessie op het laatste moment van iemand anders overnam die helaas ziek is en ik heb het nog heel even geverifieerd, maar het gaat over het stukje controle. Maatschappelijk werkers op de werkvloer ervaren dat mensen begeleiding krijgen bij bijvoorbeeld het aanvragen van uitkering, hulp bij problematiek die er is en dan zijn die aanvragen gedaan en die worden toegewezen en vervolgens weigeren mensen mee te werken aan de re-integratie of de trajecten die er voor hen zijn en daar is heel weinig controle op dus daar zou nog een stukje te winnen zijn. Op het moment dat zo een uitkering dan is toegewezen, dan willen ze niet meewerken met de re-integratie dus dan zeggen wij kort weer op die uitkering om mensen te motiveren wel mee te doen aan die re-integratie. Dus ik hoop dat ik zo goed toegelicht heb.

De VOORZITTER: Ja, de portefeuillehouder.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ja, ik snap de toelichting, maar volgens mij is dat een heel ander onderwerp voor een heel andere sessie en namelijk voor mijn collega de heer El Idrissi, als het gaat over re-integratie en wie wordt wel aangeschreven en wie niet, maar ik begrijp nu wel in ieder geval wat u zei.

De VOORZITTER: Mevrouw Mees, ook nog een vraag aan het college. Ik ga even ophalen welke vragen nog gemist zijn. Dus anderen die ook iets missen, kunnen nu ook naar het rondje toe komen. Mevrouw Mees.

Mevrouw MEES: Dat was precies mijn punt. Ik dacht ook, ze is bijna klaar en ik miste nog een antwoord op mijn vraag. En misschien is die te technisch, maar dan kan die ook nog schriftelijk. Hoe moeilijk is het om in onze gemeente een briefadres te krijgen? Want dat is essentieel voor mensen om hulp te kunnen krijgen.

De VOORZITTER: Hoe moeilijk kan het zijn? Mevrouw Van der Meij. Zal ik ze even ophalen?

Wethouder VAN DER MEIJ: Dat is ook goed, dan kan ik even stiekem terugkijken.

De VOORZITTER: Ja, precies. Mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, ik heb hem denk ik tussen de regels door al wel gehoord, maar ik zou hem graag ook nog eventjes bevestigd willen zien over de integraliteit met ons eigen beleid. Dus hoe kunnen we zorgen dat we dit ook verbinden aan de jongerenwerkers op straat, dat we dit ook verbinden aan huisvesting, waar u natuurlijk al wel iets over heeft gezegd in de vorm van Tim 'S Jongers. Maar dit ook verbinden aan schuldhulpverlening en minimabeleid. En dan zou ik daarnaast, voorzitter, inderdaad, ik weet nou niet of het CDA de handschoen heeft opgepakt van de HAP, maar anders zou ik graag in de tweede termijn ook het punt willen inbrengen om het te hebben over het bereik van deze doelgroep, zodat we dat wel… Oh kijk, dat heeft mevrouw Elfers zelf al gedaan.

De VOORZITTER: Ik had hem zelf ook al opgeschreven, dus die komt nog terug in dit theater. Maar eerst het woord aan de heer Soellaart.

De heer SOELLAART: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik zou graag van de wethouder willen weten, alhoewel ik denk dat het meer bij wethouder El Idrissi hoort, als de woningcorporatie min of meer verplicht wordt om sneller met de gemeente contact op te nemen als er een huurachterstand komt, liggen daar kansen om beter te handelen, om op deze manier huisuitzettingen te voorkomen?

De VOORZITTER: Dat raakt aan die integraliteit natuurlijk.

De heer SOELLAART: Ja, eigenlijk. Ja, maar ook bijvoorbeeld de burgemeester heeft bevoegdheid om iemand onder bewind te plaatsen. Gebeurt het wel eens in onze gemeente? Dat zou wel kunnen helpen. Dus dat.

De VOORZITTER: Ja, dank u. Het woord is aan de portefeuillehouder, voor de laatste keer in dit debat.

Wethouder VAN DER MEIJ: Dank u wel. Een postadres is inderdaad mogelijk binnen onze gemeente. Als u mij vraagt hoe snel, hoe makkelijk, dat durf ik u dan niet te zeggen. Maar we werken wel met postadressen, ook voor mensen die soms een uitkering nodig hebben. Vroegsignalering hebben we

natuurlijk al in deze gemeente en dat gaat ook om huurachterstanden en de Vroeg Eropaf heet dat. Dus ja, ik weet niet hoeveel vroeger je er nog op af kunt. Op het moment dat er sprake is van een huurachterstand en die is volgens mij vrij kort, ik ken hem niet uit mijn hoofd, want die regeling ligt meer bij mijn collega die over schuldhulpverlening gaat, of schulddienstverlening gaat, maar dat doen we. Onderbewindstelling, ik ga ervan uit dat wij af en toe, maar dat is een aanname en eigenlijk meer afkomstig uit mijn oude beroep dat er af en toe wel mensen onder bewind worden geplaatst. Maar of de burgemeester dat echt heel vaak doet, dat weet ik niet, dat vind ik ook echt een hele technische vraag. Dat verwacht ik niet. Dat is op basis van ervaringen uit het verleden dus dat is geen garantie voor de toekomst. Integraliteit. Ja, excuus. Nou ja, ik begon natuurlijk mijn gesprekken al met het feit ja, wat we nodig hebben, zijn ook gewoon heel veel woningen. Dat ben ik met u eens. En we kijken daarin ook naar creatieve oplossingen, zoals Onder de Pannen, een hospitaverhuur, we hebben nog wat dingen. Dus dat zit er zeker in. En als we kijken naar de integraliteit, naar schulddienstverlening, dat is net een andere poot, dat is wel een ander Sociaal Domein. Maar ja, we nemen die integraliteit natuurlijk wel mee, want vaak zien we ook dat als er eenmaal sprake is van iemand die een indicatie krijgt op basis van de WMO, dat er meer speelt en op meer terreinen en eigenlijk wil je dat voorkomen en daarom wil je eigenlijk aan de voorkant zorgen dat iedereen een goede plek heeft om te wonen. Volgens mij is dat wel de conclusie.

De VOORZITTER: Voor mij rondt u hem inderdaad mooi af. Ik heb even rondgekeken en wat onderwerpen opgeschreven voor de tweede termijn. In ieder geval heb ik bij de HAP er twee opgeschreven, de winteropvang en hoe bereiken we de mensen die niet in beeld zijn. En bij de heer Soellaart heb ik ook een paar onderwerpen. Ik weet niet of hij dat nog wil en dan in beeld komt, maar die komen vanzelf op de lijn. Ik geef eerst woord aan mevrouw Elfers om het hier toe te lichten. En dan mag u zelf kiezen welk onderwerp, ik zal niet zeggen welke u het belangrijkst vindt, maar welke u het eerst wilt introduceren.

Mevrouw ELFERS: Ja, dank u wel, voorzitter. Dan stelt u mij voor het dilemma welke ik als eerste ga kiezen. En daarmee wil ik niet aangeven dat ik het een belangrijker of minder belangrijk vind dan het ander. Zoals de portefeuillehouder al heeft aangegeven, wordt er op het gebied van preventie al heel veel gedaan, ook al heel veel wat u allen heeft gezegd. Dus ergens zit de informatie ook in uw achterhoofd, om het zo maar te zeggen. En daarom de zorgen van de onzichtbare inwoners. Tijdens de nachtdienst hoorde ik een ander getal alleen al in Hoofddorp-Centrum dat iets hoger ligt dan de wethouder hier heeft gemeld. En dat maakt dat ik denk, ook al wordt er op dit moment wellicht gedacht dat er twintig inwoners verspreid over heel de gemeente niet in beeld zijn, wellicht kunnen het er ook veertig of zestig zijn. En daarom wil ik toch dat onderwerp de onzichtbare inwoners hier bespreken, hoe krijgen we die in beeld? Want in de vorige periode hadden we bijvoorbeeld een bijeenkomst in Cpunt waar onder andere de slachtoffers van toeslagenaffaire hun ervaring deelden. En daar was bijvoorbeeld die vader die vertelde dat hij huis en haard kwijt was geraakt en echt een aantal jaar in de auto sliep. Af en toe op een bank, maar de portefeuillehouder gaf terecht aan, op een gegeven moment is die rek er ook uit. Hij werd pas zichtbaar nadat het weer opgelost was. En dat heeft hij zelf gedaan en alle chapeau daarvoor. Alleen dat is geen makkelijke weg geweest en ik denk dat mijnheer geluk heeft gehad dat er niet andere problematiek ook is meegekomen bij zijn situatie. En dan die moeder die ook weet waar de lotgenoten zich op speeltuintjes binnen onze gemeente verzamelen en ervaringen delen, maar vooral inderdaad de schaamte of allerlei andere zaken waardoor men niet deelt. Ook zij is na jaren zelfstandig uit de ellende gekomen. Maar dit zijn wel de mensen die weten waar de anderen zijn en daar delen ze best kennis mee en ervaring mee. Alleen de stap om eventueel melding te maken bij de personen waarmee zij in contact zijn binnen de gemeente, dat is een brug te ver. Maar daar ligt misschien wel zonder dwang of zonder betutteling de sleutel tot meer mensen bereiken die we kunnen helpen, of de drempel te verlagen van de schaamte of de argwaan en ik ben heel benieuwd hoe de collega's daarin

staan. Zodat we dat stukje preventie wellicht concreter kunnen verbeteren. En niet alleen maar het kan een stukje beter, maar ik ben wel...

De VOORZITTER: Ik zie dat het in ieder geval wel reactie oproept. Ik was zelf aan het kijken naar de vraag, maar die vraag is begrepen, begrijp ik. Het woord is als eerste aan mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, dank u wel, voorzitter. En dank ook aan mevrouw Elfers voor het inbrengen hiervan. Ik ben zelf ook nog zoekende in hoe we dat bereik kunnen verhogen, maar ik kijk ook eventjes naar de informatieve bijeenkomst die we hier vanmiddag over hebben gehad, over dan een aangrenzend onderwerp in het geval van minimabeleid. En dan denk ik, volgens mij kunnen wij als gemeente onze netwerkfunctie veel breder inzetten dan wat we nu doen. We hebben verschrikkelijk veel stichtingen, we hebben hele mooie kerken, zoals mijnheer Soellaart ook al aangeeft, in deze gemeente. We hebben een sterk dorpsgevoel in bijvoorbeeld de kernen, dus we weten van elkaar echt wel wat er soms achter de voordeur speelt, zonder dat we het echt helemaal van a tot z weten. En als ik dan als raadslid in gesprek ben met bijvoorbeeld Make a Child Happy of met de Voedselbank of Prakkie, dan denk ik: volgens mij kunnen wij als gemeente echt nog actief daar een stap naar voren doen om niet alleen maar te zeggen 'hier is een folder, wil je dat alsjeblieft neerleggen', maar juist ook te zeggen 'wij zien dit als een toegang, waar wij af en toe zitten, of zijn, aanwezig zijn en naast die mensen gaan staan'. Om zowel die hulpverleners die daar vanuit hun eigen vrijwilligerswerk hun fantastische werk doen te ondersteunen en te laten zien en in de spotlights te zetten, als te zorgen dat de mensen die daar dan vervolgens aankloppen ook zien dat de overheid of de gemeente niet iets engs is, maar gewoon een persoon achter een tafel kan zijn.

De VOORZITTER: Ik zie al twee mensen naast elkaar staan, maar mevrouw Hussain was toch net iets eerder naar voren gekomen. Oh, de heer Koning. De heer Koning van CDA. Ze staan in ieder geval naast elkaar, dat kan ik wel opmerken.

De heer KONING: Ja, dat klopt. Ja, als eerste moet ik zeggen dat ik mij, laat ik zeggen, nooit opdrachtnemer laat maken voor iets wat ik niet kan oplossen en dat is denk ik heel verstandig. En waarom is het niet op te lossen? Ik noemde nog de vergelijking met vanmiddag over het minimabeleid, dat dus bedoeld is voor mensen die deze middelen echt nodig hebben om rond te komen. En toch bereik je maar 50% van de mensen. En ze hebben alles gedaan. Ze hebben folders in de wachtkamer van de huisartsen gelegd. Ze hebben posters opgehangen van: vraag een minima uitkering aan. Dat gaat mijn voorstellingsvermogen te boven, maar het is echt allemaal gebeurd en toch bereiken ze maar ongeveer de helft van de mensen die in die situatie zitten. Dus ja, ik moet zeggen, ik kan het begin van de oplossing niet voor jullie verzinnen. En op mevrouw Van Goethem wil ik nog even opmerken dat onze indruk is, je mag er best anders over denken, maar dat wij op preventie echt heel veel doen en ook heel veel bereiken.

De VOORZITTER: Ik kijk even rond. Mevrouw Van Goethem, u wordt aangesproken.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, ik word inderdaad aangesproken, maar ondanks dat ik werd aangesproken, was ik al opgestaan om sowieso te reageren op de heer Koning. Want ja, u zegt, excuus, via de voorzitter, de heer Koning zegt ik laat mij niet een opdrachtgever zijn van problemen die we niet kunnen oplossen. Dan vraag ik me af wat we hier als gemeenteraadsleden doen, want we zullen in de samenleving altijd problemen hebben die misschien niet altijd 100% oplosbaar zijn, maar waar we wel 100.000% onze inzet voor moeten plegen om te zorgen dat die zo klein mogelijk zijn. En als wij een bereik hebben van maar 50%, maar een buurgemeente heeft op dat moment op minimabeleid een bereik van 75%, dan kunnen we er alsnog heel erg veel aan hebben gedaan. Maar dan kunnen we ook nog steeds nieuwe methoden verzinnen en manieren verzinnen om te kijken hoe we wel die doelgroep

bereiken. Ik denk dat dit hetzelfde is met wat ik al aangaf net voor deze doelgroep. We kunnen deze doelgroep wel degelijk op andere of nieuwere manieren bereiken. De portefeuillehouder gaf ook al de ETHOS-telling aan. Volgens mij is dat een van de manieren om de doelgroep beter in zicht te hebben en om dan vervolgens vanaf daar ook te kijken hoe we beter ons best kunnen doen.

De VOORZITTER: En volgens mij was het een opmerking en niet echt een reactie. Vraagt u om een reactie van de heer Koning? Nee precies, dat dacht ik eigenlijk al. Mevrouw Hussain, die geef ik dan nu toch echt het woord, want ze staat er al een tijdje.

Mevrouw HUSSAIN: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb denk ik een andere insteek als reactie op mevrouw Elfers dan mijn voorgaande collega's. Het lastige bij dakloosheid is dat niet iedereen daarvoor durft uit te komen. Het is een schaamte en als je kijkt naar de website van onze gemeente, wat je kunt doen als je dakloos dreigt te worden, dat je naar MeerWaarde gaat, dat je contact zoekt met hen, oplossingen zoekt in je eigen netwerk, kranten, internet of dat je misschien tijdelijk bij familie of vrienden kunt huren. Je schrijft je in als woningzoekende in de regio, je vraagt urgentie aan of je gaat kijken op de pagina schuldhulpverlening. En al die oplossingen dragen niet bij aan het schaamtegevoel. En daarom deed ik ook een oproep in mijn bijdrage: laten we met de raad kijken of we een bepaald meldpunt, net zoals Brede Centrale Toegang in Haarlem, hier kunnen realiseren in onze eigen gemeente, die ook meerdere functies heeft. Zoals een functie dat je bijvoorbeeld op een laagdrempelige manier in privé, in vertrouwen, vroegtijdig kunt aangeven dat je de problemen zit. En dan niet dat je het alleen hebt over financiële problemen, maar je bijvoorbeeld ook problemen hebt met familie of dat er sprake is van partnergeweld, noem maar op. Het zijn allemaal mogelijkheden waardoor je dakloos kunt raken. En ik denk dat als we op zo een laagdrempelige manier vroegtijdig kunnen realiseren dat mensen zich daarvoor durven uit te spreken, dat we vanzelf meer aantallen in beeld krijgen en dat we dan gericht dat kunnen aanpakken.

De VOORZITTER: Ik kijk even rond, mijnheer Koning wilt u hier nog een reactie op geven? Of zal ik het woord aan mevrouw Elfers geven? Ja, dan geef ik bij dezen het woord aan mevrouw Elfers.

Mevrouw ELFERS: Dank u wel, mijnheer Koning en dank u wel, voorzitter. Ja, conclusie. Ik dank in ieder geval de partijen die met concrete voorstellen zijn gekomen. Want woorden als het moet ietsjes beter van wat we allemaal doen, daar hebben we niet zoveel aan. En zeker niet de mensen die vannacht weer een slaapplek zoeken om morgen weer de dag aan te kunnen gaan. Ik hoor netwerken actiever inzetten. Dat is op zich ook nog wel breed, want ik denk wel dat we dat doen maar ik ben benieuwd waar dan meer activiteit zou kunnen zitten. Dus laten we dat met elkaar gaan uitzoeken. Er zijn, ik weet ook dat er bij, want er zit ook een deel in het schuldhulpverleningsbeleid, dat er inderdaad bij Voedselbanken mensen aanwezig zijn. Maar misschien moet aanwezig zijn, of er zijn, even anders worden ingevuld, dat daar misschien het net zit. Zoals aanwezig zijn op die speeltuintjes waar ze zijn, dat mensen inderdaad ervaren dat die overheid ook maar mensen zijn en dat soort zaken. Meldpunt hoor ik vooral ook als praktische aanvulling op de punten die we al op de website hebben. Wellicht dat we daar ook met elkaar verder over na kunnen denken hoe dat in te richten. En vanuit HAP, de ervaringsdeskundigen worden zeker voor een deel al gebruikt ook, met de deur-aan-deurpilot in Graan voor Visch, met mooie resultaten. Wellicht kunnen ook mensen die gewoon met de wijkagenten, of met de politie mee de nachtdienst op gaan, in de kantoorpanden de bedden tellen, de slaapzakken tellen, de tasjes tellen, bij wijze van spreken. Ik denk dat ik voldoende voor nu heb opgehaald. Ik weet nog niet hoe ik het verder concreet kan maken.

De VOORZITTER: We hebben nog een tweede onderwerp.

Mevrouw ELFERS: Tweede onderwerp, de nachtopvang. Nou, zal ik hem dan maar…

De VOORZITTER: Ik zal even rondkijken. Het lijkt me het handigste om het nu toch maar in te leiden.

Mevrouw ELFERS: Voorzitter, om dan het bruggetje te maken, de portefeuillehouder heeft ook duidelijk aangegeven: alles wat we bedenken en willen, daar zijn middelen voor nodig, financiële middelen. Dus dat geldt ook eventueel voor een meldpunt. Dus laten we wel met elkaar goed daarover in gesprek blijven en over na blijven denken binnen het budgetrecht, dat wij als raad gelukkig hebben. We hebben in onze gemeente ook leegstaande kantoorpanden of andere dingen. En dan denk ik aan warme deken en soep. Ja, ik snap dat daar regels aan verbonden zijn, zoals 24 uur toezicht. Ik snap dat dit een aanzuigende werking kan hebben. Aan de andere kant, onze leegstaande bouwterreinen en panden hebben al een aanzuigende werking. Daar komen al mensen naartoe, die wel of niet in zekere mate voor overlast zorgen. Dus ja, ik snap ook dat mensen vervolgens naar Haarlem verwezen worden. Maar misschien kunnen we inderdaad, zoals mijnheer Soellaart aangeeft, zelf ook een actievere rol spelen richting, en ik weet nog niet hoe we dat doen, richting de kerken of richting andere maatschappelijke organisaties om voor deze inwoners een open deur en een warm hart te creëren. Ik zie dat het in ieder geval twee reacties oplevert.

De VOORZITTER: Het is voor mij in ieder geval helder, het levert gelukkig ook reacties op.

Mevrouw ELFERS: En dan is natuurlijk ook de vraag: hoeveel is het de raad waard om eventueel hiermee verder te gaan?

De VOORZITTER: Het lijkt me een moeilijke vraag op dit moment, maar ik vraag het eerst aan mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Het zijn allemaal moeilijke vragen, want er moeten keuzes worden gemaakt. Toch heb ik uit het betoog van de wethouder de indruk gekregen dat met die nachtopvang en vooral de regionale aanpak, want we weten ook dat dakloze mensen zich vaak ook verplaatsen, dus dat die regionale aanpak qua nachtopvang best heel goed werkt. Dat mensen daarop gewezen worden, dat ze daarnaartoe kunnen, daar ook naartoe kunnen worden gebracht. Het is uiteindelijk aan mensen zelf om daar gebruik van te maken, ja of nee. En ik ben eigenlijk ook wel benieuwd naar de omvang van dit probleem. Ik begrijp dat u mee bent geweest een keer op patrouille zou ik zeggen, maar dat is niet het goede woord, maar ik ben eigenlijk ook wel heel benieuwd naar het probleem en of de aantallen daar ook stijgen. Maar vooralsnog zijn wij tevreden met hoe de nachtopvang in de regio is geregeld. Het is druk, maar mevrouw Elfers wil toch meteen een reactie geven.

Mevrouw ELFERS: Ik wil een aanvullende vraag stellen aan D66, want u gaf in uw eerste termijn ook aan dat het belangrijk is om zoveel mogelijk binnen de eigen thuisomgeving, onder het eigen dak, daar vervolgens bijvoorbeeld opvang voor te hebben. Hoe kijkt u daar dan tegenaan bij nachtopvang? Want dat gaat naar Haarlem, dus in de regio, dus dat is niet dichtbij huis, als dat er nog is. Daar ben ik even benieuwd naar.

De VOORZITTER: Ik snap het, maar het lijkt me niet handig dat de indieners van de sessies samen met elkaar in het debat gaan, terwijl er nog zoveel anderen ook hier staan. Dus misschien is handig dat andere raadsleden ook aan het woord komen, want de tijd begint toch te dringen. Mevrouw Hussain hierop, dan geef ik daarna het woord aan mevrouw Hogervorst. Mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Ja, voorzitter, dank u wel. Als ik het sessieverzoek lees, gaat het er juist om dat we op zoek zijn naar een lokale aanpak van hoe gaan we dat eigenlijk voor onze eigen inwoners dichtbij, ik wil niet zeggen huis, maar dichtbij proberen te realiseren. En als er dan weer aan de hand van zo'n

regionale samenwerking weer wordt verwezen, sorry, waar bent u mevrouw Smand, wordt verwezen naar de nachtopvang in Haarlem, dan denk ik ja waarom voeren we dit debat eigenlijk vanavond want we willen juist kijken hoe we onze eigen inwoners kunnen faciliteren in onze eigen gemeente, los van Haarlem. Tenzij we tot de conclusie komen 'we laten het gewoon regionaal in Haarlem', dan snap ik uw redenatie maar anders vraag ik me echt af 'wat proberen we vanavond met elkaar te bereiken?'

De VOORZITTER: De lokale aanpak. Nou, ik denk dat het handig is dat de reactie dadelijk van mevrouw Elfers komt. Dat kunnen jullie samen prima. En dat ik eerst het woord geven aan mevrouw Hogervorst en daarna mevrouw Mees.

Mevrouw HOGERVORST: Het initiatief van het kopje soep en de deken, daar heb ik wel een suggestie voor. Want we hebben natuurlijk best wel veel buurthuizen die ook voor een deel ongebruikt zijn een aantal uur in de week. Misschien zou je wel kunnen zeggen van Stichting Maatvast, misschien zijn er wel betrokken inwoners die daar iets in willen doen, dat er een soort, ja, hoe zeg je dat, soepuurtje is, of een paar uurtjes, waarin iemand even een kopje soep kan nuttigen, even warm zit, een dekentje krijgt. En zet er dan ook iemand van het PlusPunt bij die het gesprek aan kan gaan en kan kijken 'goh, is er misschien een hulpvraag?' Zouden we hier iets kunnen doen?

De VOORZITTER: Mevrouw Mees.

Mevrouw MEES: Wij zijn van mening dat je inderdaad die nachtopvang vooral in Haarlem moet laten. Daar zitten de meesten. Er komt een aantal vanuit alle omringende gemeenten naar die plek toe. Om het hier in Haarlemmermeer apart weer in te richten, wat extra geld gaat kosten, ik zou dat liever willen besteden, of wij zouden het liever besteden aan uitwerken van projecten als Onder de Pannen, als woningen splitsen, flexwoningen et cetera, om daarnaar te kijken en dat zijn structurele oplossingen. En inderdaad, de mensen die dan 's nachts een plekje voor tijdelijke opvang hebben, daar hebben we Haarlem voor. Laten we dat gewoon op die manier gebruiken.

De VOORZITTER: Volgens mij beginnen de nachtopvang en de soep een beetje door elkaar heen te lopen, maar misschien dat mevrouw Elfers daar nog wijs uit kan worden.

Mevrouw ELFERS: Nou, ik weet niet of u dat helemaal zo... Deze sessie is om op te halen bij de raad en ik vind dat er zeer waardevolle input is geleverd. Maar volgens mij gaf u net aan dat mevrouw Smand een vraag heeft gekregen waar zij nog op mag reageren. Dus ik weet nu even niet meer voor de orde...

De VOORZITTER: Dan geef ik nu eerst het woord aan mevrouw Smand. Ja, dat is handig.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Ik wilde even, via u, reageren op de vraag van mevrouw Hussain. Een goede vraag, omdat ik denk dat dat toch wel verduidelijking nodig heeft. Wij maken echt wel onderscheid tussen mensen die dakloos zijn en andere aanpalende problematiek hebben, waar allerlei voorzieningen voor zijn en waar ook stappen worden gemaakt en de economisch daklozen die daarbuiten vallen. Dus het gaat mij vooral om die groep en wat we daarvoor kunnen doen. Een woning is natuurlijk het beste, maar die is moeilijk te krijgen. Dus wat kunnen we aan tijdelijke opvang doen voor deze mensen? En dat houdt inderdaad in dag en nacht.

De VOORZITTER: Nee, dan is het mij ook weer meteen helder hoe het zit met de nachtopvang. Mevrouw Elfers.

Mevrouw ELFERS: Ja, dank u wel, voorzitter. Zoals ik net al aangaf, waardevolle input. Er is in ieder geval fijn meegedacht. Het feit blijft wel dat wat we ook doen, dat daar financiële middelen tegenover

moeten staan. En dat geldt ook voor het onderwerp dat mevrouw Smand zojuist even inbracht voor economisch daklozen. Ik ga hier gewoon even over nadenken en het antwoord hebben we niet. Maar ik dank iedereen in ieder geval voor de waardevolle input en iedereen weet mij te vinden die wel een concreet idee heeft.

De VOORZITTER: Ik dank u. Ik kijk naar de heer Soellaart, hij heeft ook nog een aantal onderwerpen en die wil ook nog even naar voren komen. Ik had er zelfs vier opgeschreven, dat zullen we niet redden, maar misschien kunt u het zelf bundelen naar één vraag aan de collega-raadsleden.

De heer SOELLAART: Ja, voorzitter, vier onderwerpen, ik ben mevrouw Hogervorst niet. Sorry hoor. Het eerste wil ik even wel benoemen. Dat is over die vroegsignalering met betrekking tot huisuitzetting. Ik heb begrepen dat het nu zo is dat iemand die zes maanden huurschuld heeft uit zijn huis kan worden gezet door de woningcorporatie en dat de signalering na ongeveer drie maanden plaatsvindt en dat er dan ook actie wordt ondernomen. Iemand die SchuldHulpMaatje is zei tegen mij: probeer dat nou te versnellen. Probeer dat eerder dan die drie maanden, want het gebeurt in de praktijk dat het dan toch al te laat is. Dus vandaar mijn eerdere reactie. En ik zie dat nu de wethouder die daar verantwoordelijk voor is aanwezig is. Dus ik denk ik kan toch even gauw dit punt maken.

De VOORZITTER: U heeft uw punt gemaakt, maar in de tweede termijn moet u dat aan de collega's vragen. Sorry, u kent de regels.

De heer SOELLAART: Mijn punt is natuurlijk die inloophuizen. Ik had zelf inderdaad kerken benoemd, maar buurthuizen vind ik ook ontzettend goed. En ik ben benieuwd of mijn collega's ook zoiets hebben. Ja, zo'n buurthuis dat is er voor die kop soep, die is er om mensen overdag onder ogen te komen. En dat we ook op die manier erachter komen hoeveel mensen het nou echt zijn? En dan heb ik het niet alleen over de daklozen, maar ook over de thuislozen. Zijn er ook collega's die daarvoor zijn of dat juist niet een goed idee vinden? En ik ben inderdaad ook benieuwd of mensen daar geld voor over hebben.

De VOORZITTER: Het voelt een beetje als een herhaling van zetten, maar misschien dat er toch nog wel wat nieuwe gedachten over zijn. Mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, ik voel een beetje hetzelfde als de voorzitter, voorzitter. Want volgens mij hebben we dit inderdaad al een beetje besproken. Zijn er mensen die daar zo over denken? Ja, absoluut. Ik zou zelfs willen zeggen, ik hoop dat Maatvast en alle andere buurthuizen in Haarlemmermeer zichzelf ook al zien als huiskamers van de buurt en als plek waar iedereen welkom is. Maar als daar extra middelen voor nodig zijn, dan denk ik dat we dat ook mee kunnen nemen in de afweging van verzamelideeën die we vanavond al bij elkaar vegen.

De VOORZITTER: Mevrouw Elfers.

Mevrouw ELFERS: Het is een herhaling van de vorige en u concludeert het misschien mooier af dan dat ik gedaan heb en dan hoop ik samen met mevrouw Van Goethem dat wellicht deze organisaties en net als de kerken meegekeken hebben en zelf al denken, hé, wij gaan ons steentje daarin bijdragen. We zorgen dat er morgenavond een kop soep is en een warme deken.

De VOORZITTER: De heer Soellaart.

De heer SOELLAART: Dan ga ik afronden voorzitter. Goed om te horen. Ik hoor van geen enkele partij dat ze zeggen: dit zouden we niet willen. Dus het is alleen maar positief. En ik kan achter de motie of het sessieverzoek van D66 en de HAP volledig staan. Hartelijk dank.

De VOORZITTER: Ik zie u ook weglopen. Dat betekent volgens mij dat uw onderwerpen ook behandeld zijn. Ik kijk nog even rond of er andere zijn die een dringende aandrang hebben om hier nog iets in te brengen. Ik zie mevrouw Elfers dat niet hebben. Ik zie dat anderen het ook niet hebben. Ik denk dat ik op dit moment kan zeggen dat dit onderwerp voldoende besproken is. We krijgen binnenkort een stuk van het college, hopen we, verwachten we. Het is in ieder geval aangekondigd dat het een dezer weken onze kant op zal komen. Ik dank iedereen voor hun inbreng en voor hun aanwezigheid en sluit dit sessiedebat.